

Geef jeugd en ouders meer een stem

Niet goed gehoord worden en vaak lang wachten. Voor goede jeugdzorg is nog een flinke weg te gaan.

Stephan Jongerius

Tilburg

Denken en handelen vanuit de leefwereld van kinderen, jongeren en ouders. Tussen dat ideaal van de *Koers Jeugd(hulp)* van de negen gemeenten in de regio Hart van Brabant en de werkelijkheid, gaapt nog een gat.

„Hulp bieden die dichtbij de behoefte staat, vergt meer dan aan wat knopjes draaien”, zegt Dion van den Berg, voorzitter van de Sociale Raad in Tilburg. „De manier van werken moet fundamenteel veranderen.” Van den Berg biedt wethouder Marcelle Hendrickx (D66, Jeugdzorg) vandaag een kri-

tische rapport aan over de jeugdzorg. Gebaseerd op de ervaring van zeven gezinnen met uiteenlopende problematiek komt dat tot indringende adviezen.

Het begint met respectvolle communicatie en bejegening, zegt Van den Berg. In verslagen van keukentafelgesprekken voelen mensen zich vaak niet serieus genomen. „Die geven dan vooral de opvatting weer van de medewerker van de Toegang (eerste contactpersoon red.). Die willen dan dat je er je handtekening onderzet. Zeg dan maar eens ‘nee’ als je weet dat die ander bepaalt of jouw zorg of begeleiding wordt betaald.”

Urgent is volgens Van den Berg de problematiek van de wachtlijsten. Op papier ligt binnen maximaal zes weken na het indienen van een hulpvraag een plan van aanpak op tafel. Het rapport geeft

twee voorbeelden waarin het vijf en zelfs tien maanden duurde. Van den Berg: „Die staan voor een grotere groep, zeker als er meerdere problemen spelen. Dan gaat het intern rondzingen bij organisaties, vervolgens ontbreken er een parafen en loopt de tijd op.” Volgens hem tasten gemeenten nog altijd in het duister over het aantal wachtenden en de wachttijd.

Ervaring

De raad adviseert jeugdigen en ouders meer stem te geven en beter gebruik te maken van ervaringen.

Voorbeeld is de leeftijdsgrens van 18 jaar wanneer jeugdhulp vaak wegvalt, maar er nog begeleiding nodig is. „Gemeenten proberen daar nu op te anticiperen als jongeren 16 zijn. Maak daarbij gebruik van ervaring van jongeren die 18 zijn.”